

Teresa Fina Sanglas va viure des de ben jove la vocació i l'esforç dipositat pel seu pare, Xavier Fina Coll, en tirar endavant un despatx d'assessorament en patents i marques: "Havia creat el despatx l'any 1929. Era enginyer i el va fundar juntament amb el senyor Roure, advocat, perquè tots dos van pensar que seria una oportunitat interessant. Desgraciadament, la Guerra Civil va comportar conseqüències negatives, no tan sols per al despatx del meu pare sinó per a la societat en general. Van ser temps difícils i acabat el conflicte el van suspendre per a l'exercici de la professió durant dos anys, arran d'una sanció administrativa per col·laboració amb la zona roja. Afortunadament, va gaudir del suport dels seus companys, que van signar els escrits professionals en nom seu per defugir les conseqüències d'aquesta sanció. Tot i així, va aconseguir sortir-se'n i transmetre'ns la seva vocació i passió pel món de les patents. A casa nostra érem onze germans i tots hem viscut d'una manera molt personal aquesta dedicació. Ja de ben petits ens eren familiars mots com 'patents' i 'marques', i tots sabíem diferenciar una patent d'una marca sense que ningú no ens ho hagués explicat."

Teresa Fina és la titular del despatx de la mort del seu pare ençà: "Va morir l'any 1976 i, aleshores, em vaig col·legiar. També hi treballa la meua germana Eulàlia, agent de la propietat industrial, que sempre hi ha estat molt implicada i s'hi va incorporar de forma definitiva després d'un període d'exercici de la docència. Igualment han col·laborat sempre amb el despatx el meu germà Oriol, advocat en els temes jurídics, i l'enginyer Enric Veiga, el nostre especialista en qüestions tècniques. El 1999 hi va entrar la meua neboda Sònia, que representa els valors de la joventut i del futur, amb domini de diversos idiomes i de la informàtica, coneixements que tan necessaris són en el món actual i que fan més fàcils les comunicacions amb l'estranger, molt freqüents en la nostra tasca." La diferència entre les generacions joves i les més grans rau, sovint, en el fet que aquestes darreres es van veure abocades a l'exercici d'una determinada professió per raons històriques: "La postguerra va ser un període molt difícil, durant el qual un havia de donar les gràcies per poder gaudir d'una ocupació. Molts de la nostra generació no vam escollir lliurement una professió, sinó que vam seguir la trajectòria que havien encetat els nostres predecessors. En el meu cas concret, mai no he considerat aquest fet com una imposició, perquè la feina m'ha agradat i m'hi he dedicat de ple, gairebé sense temps per poder pensar en altres qüestions."

La Teresa sempre ha respectat l'esperit que el seu pare va transmetre al despatx familiar: "Nosaltres hem volgut treballar posant un èmfasi especial al tracte familiar i personalitzat que donem els nostres clients, que, en molts casos, ho són de segona o tercera generació. Aquest lligam ha permès que el seu nombre s'anés incrementant a través del boca-orella. Som dels pocs despatxos que continuem tenint les nostres instal·lacions al domicili familiar. Generalment, aquest fet sorprèn perquè no és gaire habitual en l'actualitat. No obstant això, nosaltres trobem que és molt pràctic i que no comporta cap intrusió en la nostra vida privada, perquè els dos espais estan clarament diferenciats." Aquesta orientació familiar pot ser que canviï amb l'assoliment de la gestió per part de les

noves generacions: "Ens agradaria que altres nebots s'incorporessin a la feina del despatx, però aquesta és una decisió exclusivament seva. Si ho fan, no sé si modificaran el tarannà que fins a aquests moments ens ha caracteritzat, però, en tot cas, això serà la seva opció de futur, que haurem de respectar perquè les circumstàncies socials i històriques canvien i els professionals ens hi hem de saber adaptar."

Tant en l'època de fundació del despatx com actualment, l'àmbit de les patents continua sent desconegut i minoritari quant al nombre de professionals que s'hi dedica: "La població en general té una desconexió generalitzada d'aquest camp. Hem de fer una distinció clara entre el que és una patent —una invenció— i una marca —denominació o dibuix característic que ha de quedar protegit perquè només pugui ser utilitzat pel seu titular. La normativa de 1986 i 1988 va representar un pas endavant per poder adaptar-nos a les noves característiques econòmiques en condicions millors, ja que contemplava l'enregistrament a escala europea per reduir els costos del procés. No obstant l'avenç que aquesta nova legislació proposava, la reforma ha estat més teòrica que no pas real quant a reducció de costos, perquè, en la posada en pràctica del mecanisme, moltes vegades les despeses són les mateixes que dur a terme la tramitació país per país."

Per a l'exercici d'aquesta activitat, és imprescindible tenir un bon coneixement de la normativa perquè "et permet, d'una banda, poder comprendre quina és l'evolució que ha viscut el sector i preveure els canvis que es produiran en el futur. D'altra banda, t'ajuda en la teua tasca diària, ja que pots donar l'assessorament més adequat al client pel coneixement de què disposes sobre les llacunes de la pròpia legislació. Per exemple, per protegir d'una manera completa una marca, aquesta podria ser enregistrada, en teoria, a les 42 classes que comprenen tots els productes i serveis existents en el mercat. Ara bé, si el client actua d'acord amb aquest procediment, els costos són molt elevats i es trobarà que part d'aquests enregistraments esdevenen nuls perquè a la pràctica no es fan servir, ja que fan referència a sectors productius que estan fora del seu camp d'actuació. Això fa que els clients es puguin sentir molestos perquè un altre empresari empra la seva marca per fabricar un producte totalment diferent. Aquesta problemàtica, quant al cost, es resoldrà amb la nova legislació que s'està preparant actualment."

L'actuació de Patents i Marques Fina esdevé cada cop més generalista quant als sectors productius: "Abans la nostra tasca era sol·licitada en un elevat percentatge per industrials del sector tèxtil, perquè eren molt nombrosos a Catalunya. Els canvis de context econòmic provocaren el tancament de moltes d'aquestes fàbriques i avui en dia treballem amb sectors molt diversos." Si hagués de destacar una característica fonamental del seu treball és la dedicació que requereix: "Hem d'estar-hi molt a sobre perquè és molt important vigilar els terminis. El despatx mai no pot tancar un mes sencer per vacances, sempre hi ha de quedar un responsable que s'encarregui de coordinar les actuacions i portar a terme els passos necessaris."

“Un bon coneixement de la normativa permet poder comprendre l’evolució del sector i preveure els canvis que es produiran en el futur”

Teresa Fina - Barcelona (Barcelonès)